

Om sangen og at synge

Jeg har filosoferet lidt over sangens væsen, og hvad det er – det der med mennesker og sang.

For er vi da ikke det eneste væsen, der synger? Jeg ved godt, at fuglene synger, men de *taler* jo, når de synger. De fortæller noget meget konkret – enten kalder de på en mage eller også fortæller de, at her er deres territorium, og at andre skal holde sig væk. De synger for at holde de andre *væk*!

Men når vi mennesker synger, så synger vi ofte i fællesskab. Og sangene *skaber* fællesskab. Men hvorfor synger vi mennesker? Hvad er det vi fortæller med sang, musik, som vi ikke bare siger, men som vi skal bruge sangen til at udtrykke?

Hvad er vores højskolesangbog fuld af? Hvad handler sangene om, som vi hører i radioen? Jeg tror, at de allerfleste sange handler om noget, der er højere end os selv. Om det der giver livet mening.

De handler om kærlighed med stort K, kærlighed til Gud i salmerne, kærlighed til fædrelandet, kærlighed til livet og naturen, og om kærligheden mellem mennesker. Og kærlighed i den bredeste forstand er vel det, der giver vores liv mening. Det at vi knytter bånd og bliver betydningsfulde for hinanden.

Og måske har vi mennesker som det eneste væsen på jorden brug for denne overordnede mening med tilværelsen som kærligheden kan give, fordi vi er de eneste væsener på jorden, der ved, at vi skal dø. Mærkeligt nok kan ingen af os huske den dag, vi fik den modbydelige sandhed at vide, det har vi fortrængt for ellers bliver livet meningsløst. Men det mærkelige er, at i mit liv i hvert fald, er det døden, der gør det meningsløst og samtidig giver mit liv mening.

Men tilbage til det at synge – med undtagelse af revy-viser, synger vi mennesker jo om det der giver livet mening, noget der er højere end dagligdagen. Og måske er det derfor, at man ikke kan være ked af det og synge samtidig. Vi kender alle billedet af manden, der synger på badeværelset. Hvad er han – han er glad – han kan ikke andet. Hvis man er dybt ulykkelig, så synger man ikke. Så det at synge er en overskudshandling.

På min tidligere arbejdsplads på Blå Kors i Bjæverskov startede vi hver dag med en fællessang. Det var dejligt og det savner jeg stadig.